

войвода. — Ти трѣбва да ги знаешъ. — Юнаци хора сж тѣзи войводи! Много турски свѣтъ сж съсипали татѣкъ въ Котленско и посѣбрали коджа добитѣецъ. Па ти казвамъ, ходихъ да си купя нѣкоя биволица отъ тѣхъ, но скъпо и прѣскъпо искатъ. За една биволица съ малко малаче — 22 лири. 18 лири имъ дадохъ, ала не я дадохъ.

Пжтя отъ Къжжлъ-Агачъ, както казахъ, бѣ по добръ, но конѣтъ ни до толкова се бѣха изморили, щото, не само нѣмаше възможность да се кара бърже, но и трѣбваше да се спираме по селата за почивка.

Ако въ тия мѣста и да не бѣха ставали битки, ако Черкезитѣ и баши бозуцитѣ и да не бѣха тукъ толкова върлували и проливали кръвъ, но населението — гръцко и българско, при все това, и тукъ бѣше твърдѣ оголѣло: Турцитѣ отъ съседнитѣ села и войскитѣ, които прѣминвали отъ тука, били оплячкосали всичко, каквото намѣрили.

Най послѣ, прѣди да дойдемъ въ с. Фикели, отъ далеко залѣзяха високитѣ минарета на голѣмата, съ 999 прозорци, едренска джамия на Султанъ Селимъ. Отъ възвишенността при Фикели, града Едрене съ околността се вижда твърдѣ добръ. Рѣката Тунджа, която, почти до Фикели, тече буйно и шумно, като, че се стреми часъ по скоро да се срѣщне съ по голѣмата си сестра — Марица, отъ тукъ, като че ли уморена и обезсилена, кротко, като змия изгнѣна, лакатуши изъ равнината. По тая равнина тукъ-тамъ се виждаха отдѣлни здания, — види се, чифлици на богатитѣ бейове

Слѣдъ почивката въ Фикели, населението на което бѣше гръцко, ний продължихме пжтя. Близостъта на града ни мамеше и ний подканяхме уморенитѣ си конѣ да вървятъ по бърже.

По пжтя, и отъ двѣтъ му страни, се виждаха добри и солидни врѣмenni укрѣпления. Турцитѣ обичатъ да се укрѣпаватъ добръ и още по добръ да защищаватъ укрѣпленията си. При всѣки случай, и на всѣкадѣ, тѣ правятъ солидни укрѣпления, а, между